

overdraget et eller flere eksemplarer til andre, eller når kunstværker er blevet udgivet. I den gældende fotografilovs § 10, stk. 1, findes en tilsvarende bestemmelse.

Forslaget til § 20, stk. 1, medfører, at bestemmelserne om visning samles i én paragraf, fælles for alle værksarter. Med hensyn til begrundelsen herfor henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 19 om spredning. Forslaget bygger på en indstilling fra Ophavsretsudvalget i betænkning nr. 1197/1990.

Til stk. 2

Forslaget til stk. 2, 1. pkt., hvorefter adgangen til eksemplarvisning af kunstværker ikke gælder for visning i fjernsyn eller film, svarer til den gældende lovs § 25, stk. 1, 1. pkt. in fine.

Forslaget til stk. 2, 2. pkt., om visning af eksemplarer af litterære og musikalske værker i fjernsyn eller på film er baseret på et forslag fra Ophavsretsudvalget i betænkning nr. 1197/1990. Forslaget indebærer, at den frie visningsret efter § 20, stk. 1, ikke skal gælde for visning af litterære tekster eller en nodeside i fjernsyn fx i tekst-tv, eller på film, hvis visningen sker på en sådan måde, at værkets indhold gøres tilgængeligt for publikum.

Forslaget var ikke medtaget i det i februar 1994 fremlagte lovforslag. Efter fornyet overvejelse finder ministeriet det imidlertid mest korrekt, at visning af en tekstside i fjernsyn betragtes som en offentlig visning af et eksemplar af et litterært værk. Ministeriet må ligeledes være enig med udvalget i, at en sådan visning i fjernsyn eller på film bør kræve samtykke fra ophavsmanden og ikke være undergivet den frie ret til offentlig visning af eksemplarer, som følger af forslaget til § 20, stk. 1.

Med hensyn til den nærmere forståelse af udtrykkene »offentlig visning« af eksemplarer og »offentlig fremførelse« henvises til bemærkningerne til § 2, stk. 3.

Til § 21

Til stk. 1

Forslaget til § 21, stk. 1, viderefører med nogle redaktionelle ændringer den gældende lovs § 20, litra a, b og c, om fri offentlig fremførelse ved gudstjeneste, undervisning og ved visse gratisforanstaltninger.

Forslaget til § 21, stk. 1, viderefører ikke bestemmelsen i den gældende lovs § 20, litra d, hvorefter udgivne værker, der ikke er scene- eller filmværker, frit kan fremføres offentligt ved lejligheder, hvor den, der udfører værket, eller – ved udførelse af flere – alle de medvirkende gør det vederlagsfrit, og frem-

førelsen sker i velgørende, folkeoplysende eller andet almennyttigt øjemed.

I betænkning nr. 1197/1990 har Ophavsretsudvalget sat spørgsmålstegn ved det rimelige i, at man pålægger ophavsmænd mv. at stille deres værker gratis til rådighed, mens fx personer, der medvirker ved de pågældende foranstaltninger på et mere praktisk plan, modtager betaling for deres ydelser. Efter udvalgets opfattelse bør bidrag til foranstaltninger af den i bestemmelsen omhandlede art være baseret på frivillighed. Udvalget nævner i denne forbindelse, at der blandt de skabende og udøvende kunstnere er tradition for at stille sig velvilligt over for medvirken ved velgørende arrangementer. Udvalget finder derfor, at bestemmelsen i den gældende lovs § 20, litra d, bør udgå af loven.

Forslaget har under høringen fået en blandet modtagelse. KODA kan tilslutte sig forslaget, mens Kommunernes Landsforening giver udtryk for den modsatte opfattelse og bl.a. peger på, at bestemmelsen antagelig har en vis praktisk og økonomisk betydning for en række foreninger mv.

Kulturministeriet kan i almindelighed tiltræde de af udvalget anførte synspunkter. Det foreslås derfor, at bestemmelsen i den gældende lovs § 20, litra d, ophæves.

Forslaget til stk. 1, nr. 1, svarer til den gældende lovs § 20, litra c, bortset fra redaktionelle ændringer. Bestemmelsen giver adgang til fri offentlig fremførelse af udgivne værker, der ikke er scene- eller filmværker, ved lejligheder, hvor tilhørerne eller tilskuerne har adgang uden betaling, for så vidt fremførelsen af sådanne værker ikke er det væsentlige ved det pågældende arrangement, og denne ikke finder sted i erhvervsøjemed.

I lighed med Ophavsretsudvalget finder Kulturministeriet, at der fortsat er et vist behov for en regel af denne karakter. De omfattede værksfremførelser, fx fællessang ved møder o.lign., har en så tilfældig og uvæsentlig karakter, at det ikke forekommer rimeligt, hvis arrangørerne skulle indhente samtykke til værksudnyttelsen fra ophavsmændene.

Forslaget til § 21, stk. 1, nr. 2, viderefører de gældende bestemmelser i ophavsretslovens § 20, litra a og b, hvorefter et udgivet værk, der ikke er et sceneværk eller filmværk, kan fremføres offentligt ved gudstjeneste eller undervisning.

For så vidt angår undervisning svarer forslaget til § 21, stk. 1, nr. 2, til Ophavsretsudvalgets indstilling i betænkning nr. 1197/1990.

For så vidt angår gudstjenester har udvalget foreslået, at bestemmelsen herom skal udgå af loven.

Udvalgets forslag har under høringen fået støtte fra KODA, Statens Musikråd samt Dansk Kompo-